

դիւանին : Յայսմանէ է զուցք՝ զի օրինակը Աշխարհազրութեան Խորինացւոյն անմիարան զտանին իրուումն և իդասկարգութեան անուանց գաւառին Աբրցախոյ :

Այժմոյս որ ինչ է անուն քաղաքին, նոյն է ևս գալաքին. զի անուամբս Գանձակ զնամօրին գալաքն եւս իմանան մերք : Խոկ առ. Տաճիկ կոչի Կիբեկարատ յաղագ ոռոգանելոյ սահմանաց գալաքին ի Գանձակավառոյն եւ. նոմին միով անուամբ զգեստն եւ զգալաքն կուեն :

Գաւառակի մի եւս ասացին մեզ Սամելիք անուանեալ լինել ում կից, և միացեալ այժմ, որ ես ջոնիք առանձին գաւառապիտ։ Շատափ այժմ զանձակ Գաւառ։ Սամելիք գաւառական յԵրեւելու զնայ տարածանի առ եզրը Կուր գետոյն, ինարառոյ ունի զԶարբերդ, իսկ յարեւմուռ իմիք եկալ առ ծայրիւք Արքուն, Քեֆեկ և. Սօր մերանց ուղրեալ իշանէ իՄեղրայն Գիդարցունոյ, ինիսիւսոյ ունի զՊարտման և, զՊաշշահար :

ԳԱՆՉԱԿԱԳԵՏ

Խարաբ. կուսէ Սքրուն մերին բջիւառ ջուր, և առաւելեալ այլեւառ ջուրք, յորոց բաղնամք ևն զադտնի ոտք ծովակին Գեղամայ, բաւական զիտակ կազմի յամարան։ Հանապարհան նախ ընդ միով փայտատիերտ կամքջա, և ապա ընդ քարաշն անցեալ, յնտոյ զըլիսամն ինչ վատ ջոյ առեալ զայ մտանէ ընդ մէջ նորոյն Գանձակայ, մերկուս բաժմանեալ զնա։ Անդ եռա ընդ նոյնախի կրիկին կամքովովք անզեալ

զնայ ինին և յաւերակն Գանձակ և համայն գլխարքն ոռով-
զնայ ինու բարուրեամբք գերիկին: Ապա զՄոշխարա և զՄա-
մուի բաժննեալ իշանն իկուր : Յայս գլւտ եղանին ձկունքն
Փիշխուր, Կարմրախայտ և Կողակ :

Ալուսնք այսոր Գանձակագիտոյ ըգիւսալ ի կերպանց՝ են պատռական. բայց այն ինչ ժամանելու մեջ հատանելի մտանել ի քաղաքն, յափն անդ զետոյն ջուր իմն ըդիմ սեւորակ, զարշանու, զառնանամ. եւ անընդուշ զեղեսալ ի զետն, վատրարացոց եւալ ապակինեկ զամնայն զգիսն, բայց տակասին առկարուուքիսն՝ ապահ բմպէք քաղաքն, թէ եւ վնասակար :

Քաղաքավեռ ուն իմուսաց առ քարերարել քաղաքին, կոչ գյուղի և կափակոսու վանանար Զարեաք Անապատին զիտէլով թ. նա եւ Փիեցիք մողովուրդը նորս վարձ եւ փորձ նա յայսպիսի ձեռնարկ. առաջարկի նմա ածել զուման իմարտարացն Փիեցոց, եւ խրով վերակացութեամբ տաշ վաստակել. զի կամ խցցն զակն այդ ջրոց, կամ խոսորեցուացն առ ջնուելոյ իգետ : Խոստանայ ծախտել իսկ առ այն ց1000 մաներ :

4829. Աձէ Դաւիք և վախկոպոս ի Փիփայ զմարտարագոյնս, և զննին բազմօք. այլ ամենայն փորձք և աշխատութիւնք նոցա քէ ի խոտորեցուցանել, և, քէ առ զառաց ունել իդերեւ եւաննեւ : Մինչև յևոյ Թաղմիերաննեան տոնմականքն ածին իքաղաքս զայլ ջուր բաւական առ ջրբմութիւն նամօրեն քաղաքին. զորմէ յևոյ զբեցուք ի խօսել յառանձնակ պատմութիւն տոնմից ինչ երևելեաց քաղաքին :

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՍՈՒԲՀԱՆԴԱԿԱՆ

ՄԱՏԵԿԱՆ ԱՐԳԵՎՈՒՆԿՈՎՈՒՆ.

Կոստանդնուպօլիսոյ նախկին Պատրիարք Սմենապուտին Սբրազան Մատքես Արքեպիսկոպուտն սիրոյ և օրնութեան յետագայ պատուական գիրն ստացանք, որ ինչպէս մեզ՝ անտարակոյս ևմք որ նոյնպէս նաև մեզի հետ ազգին յառաջադիմութեանը աշխատոյ ճշմարիտ ազգասիրաց սփոփանք, և յառաւելութիւն ազգապայծառ վաստակոց խրախոյս և յօրդոր կըլլայ :

Ամենապատիս Սրբազնը համեր է ինքնայոր-
դոր սիրով նաև լուղարկել առ մեզ ընծայ բարե-
լարդ եւ բարի քրիստոնեաց անունով երկասի-
րութինւը, որուն պատուականութիւնը արդեն
ազգային լրազիրք ծանուցին, և որուն վրայ
մեք եւս կրոգեմք մեր ընթերցողաց պատշաճ ծա-
նօթութիւնը տալլյաջորդ թերթով :

բուքեան յուստշալիդ ճանապարհ արխարար ընթա-
նալ ցուցիր իբարեկրօն յԱնձինս Զեր պատուակա-
նուքեան : Եւս եւ զնոյն փայլեցուցանել ճզնիր սրտի
մոռ ըստ ամենայնի յուսացեալ յամենազօր շնորհն
սուրբ Հոգոյն :

« Ես ոչ այսօպի միայն՝ այլ եւ քաջաւետ տրնութեամբ զանասիրիի զանշիշանելին ճռագ ձշմարտութեան եւ ուղղափառութեան կարուղիիկ եւ առարելական սուրբ Եկեղեցւոյն մեր՝ ոչ բնաւ. Երբէք ծածկել կամ քաղացանել ընդ գրուանաւ աշառութեան եւ կողմնակցութեան, շահասիրութեան եւ անհոգութեան, այլ յաւետ փուրասիրիի դնել յերեւան եւ անպատճեակ կացուցանել յաշտարակի բարձրանայն եւ անվեներ յայտնաբարբառ. քարոզութեան, որպէս խկական քարոզիչ բանին ձշմարտութեան. որով յիրակի գերանութեանն ընդունիցիք զամենացանկալին Պատկ :

« Նա մանաւանդ համբերատար ոգրով յաղրող հանդիսանայք հակառակասիրացն անխիղճ յարձակ-մանց՝ համանձանեալ Սրբազն Անօրոյն ընտրու-

«ԱՐ ԳԵՐԱՊԱՏԻ ԵՒ ԲՈՂՄԱՐԴԻՆԻ ՍԻՐԵԼԻ ՍԵՐ
ՀՈՎԵԶԱՆԱՐ ՍԻՐԴԻ Վ. ԹԵՂՄՈՒՏԱՆ. ԱՄԲՐՈԽԻ ԵՒ ԽՈՐԵ

Արձամասանութիւն չու չոգեհարազատ Եղիսաբէթ մէր Ոյրեղիք իշկր.

թեան զիտէք այնապիսեաց տակ իրաւացի պատասխանին երէ « զամուրեան եւ զաշմարտուրեան բան բարբառիմք » :

« Տինա շնորհիւ սուրբ Հոգուն ձշմարտուրեան բազ խիկ իրախուսեալը այն կարսդանայր զամենայն խոչընդուսն եւ զարգելիչս բարենպատակ դիտառուրեան Զեր փանել մերժել իսպան, առ իբեղմնաւորս արդինաւորել զբարի բարի սերմունս զանազան իմաստից եւ զիտուրեանց իրանաւոր յանդս մոտաց Հայկակեանց ուսումնատենչ Մանկանց :

« Ապա յաւերժ ցնծացէ յուրախուրիւն մեծ ազգին մեր բարեսէք լրուրիւն ըստ ապացուցի նոյեան սքրտի եւ նոգույ միմիրարուրեան եւ ցնծուրեան զոր ստացաւ բարենշան շիոդիւ ձիրենոյ իբերան ադանեոյ վերադարձ բռուցեալ նասանելոյ իտապան անդր, որ կայր անխտանգ իզագար Մասիս լերին բարձրացեալ : Անա զոյն ձզգրտել ցուցանիք նրատարակելով զանձկային խմբագիր յանուն ՄԱՍԻՆՅ ԱԴԱԲԵՆՅ յորում յաւետ ձգնիք աւեսէլ՝ ոչ միայն միոյ անձին եւեր՝ այլ ամենեցուն, որ զնոյեանն ունին զարդարուրիւն եւ զողջմուրիւն, գերօրինակ տեսուրեամբ շիոդոյն ձիրենոյ զմշտադալարն առեմ զաշմարտուրիւն եւ զիաստարմատ ուղղափառուրիւն Մուրբ Եկեղեցւոյն մեր :

« Արդ առ այսպահ Հոգեւորական եւ Ազգասիրական բարգաւաճ բարեմասնուրիւնս Զերդ Հոգեւորակատ Եղբարց Սիրելեաց յարգանօր նուիրի երկու օրինակ՝ ԱՐԴ ՄԱՐԴ ԵՒ ԲԱՐԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ անուանեալ՝ մեր նուաստ զրչի իբր արդիսնք . նա զի վկայէ սիրու իմ երէ անշուշտ պատուասիրի եւ իՇԵՆՉ : Որով մնան միշտ բարեկմակ կեցուրեան եւ անդորրիկ բարօրուրեան Զեր Մտէրմուրեանց յաւետ ցանկացող իրունք

Եռաւաս ծառայ Տեսուն

ՄԱՏԹԷՈՍ ԱՐՔԵՊԵԿՈՊՈՍ

ՆԱԽԻՆ. ՊԱՏՐԻԱՐԿ ԿՈՍՏԱՆԴԻԱԳՈՅԱՆՑ :

ՅՈՐԱԳԻՒՂ ԿՈՍՏԱՆԴԱՊՈՎՈՅԱՆ, յ50 Յունիսի 1858:

ԱՌԱՋԱՌԴԱԿԱՆ ԱՅՃԵԱՌ ԹԻՒՐԻ

ԳԵՐԱՊՈՏԵՒ ԳԱԲՐԻԵԼԻ Վ. ԱՅՎՈՉԵԱՆ

ԻՆՈՐ ՆԱԽԻԶԵՒԱՆ

Մեր Գերապ. եւ սիրելի Վարդապետին Թէոդո-սիային (Քեֆի) յունիսի 1/13ին զրած վերջին ըրդ-թիւն իմացեր Եինք նոյն ամսոյն 3/15ին դեպինոր Նախիջեւան ուղեւորելու պատրաստուիլ յայցելուրիւն եւ իկատարումն բազմահայց տենչանաց իւրոյ հօտին՝ որուն տարիի աւելի է մեծափափաք կապատին : Այսօր զիր ընդունեցանք մեր անձակի Վարդապետին որ ամսոյս 6/18ին ողջամբ հասեր է, եւ իւր սիրելի ժողովրդեանը կարեւոր պիտոյքն նոգայու նետ է :

Երէ մեր նեզ եւ խոնարհ սրտիւ Վարդապետին գրուրեանը նայէինք, այսչափ միայն պիտի զիտնայինք որ իւր արժանաւորութենէն շատ վեր ընդունելուրիւն ըրեր են իրեն ազգասէր ու ազնուամիտ եղբարք մեր Նախիջեւանցիք : Բայց աղէկ որ նոյն ըդրաբերաւ երկարաձիգ զիր մըն ալ ստացանք ազգին փառացն ու մեծուրեանը նախանձախնդիր ականատես պատուական անձէ մը, զոր մեր ընթերցողաց կհաղորդեմք՝ համառօտելով :

« ... Իբրևա հաձոյական յուր եւ նկարագիր կիուրամ համառօտիւ ստորագրել ձեզ, մեր կայսերապատիւ աստուածենափիր սրբազն Առաջնորդին Նախիջեւան նասնիլը : » Եւ այլ եւ այլ նայրենսախրական եւ բարեկամական խորհրդածուրիւններէն յետոյ, այսպէս յառաջ կտանի իւր ստորագրուրիւնը :

« Մեր բաղարն իւր չորս կողմն ունեցած հինգ զիւդորէիւրն արդարեւ փորրիկ Հայաստան մի է, եւ բնակչաց թիւն աւելի է քան զ15,000: Երկուսամ նեծեալը ընդ առաջ ելին Սրբազն Առաջնորդին՝ Նախիջեւանի սահմանէն 40 վերստ (*) անդին, եւ կառքին առջևէն բռին ու եսէնէն ընթանով եկան նասան Զալրըր ըսուած զիւդը, որ վերոյիշեալ նինջ զիւդէրէն մէկն է, եւ բոլոր բնակիչը Հայազգի են աւելի քան զ1, 100: Դիւդին եկեղեցւոյն զանգակները կզարնուին, եւ տեղացիր երամովին իմամբոյր աջոյ կղիմին՝ զրուխ ունենարով իրենց Օտամանն (զգիր) ու ծերունիները : Երբոր եկեղեցւոյն դուռը մօտեցաւ րրիսոսատար Հովինը, որովնեան երեկոյացեալ էր

(*) Մեկ վերտար՝ նազար մերբեն քիչ մը աւելի է :